

סדר הלימוד ליום ז' אייר (כ"ב לעומר)

סדר לקוטי מוהר"ן הי"מ:

תורה קלו

אל תדין את חברך עד שתגיע למקומו (אבות פ"ק ב). זהו מה שאמרו רז"ל (שם פ"ק א) 'הוי דן את כל אדם לכף זכות'. כי כשיש מחלוקת על אדם צריך לחקור למצא זכות בחברו, במה שחולק עליו כדי לדונו לכף זכות. כי המחלוקת לא ימנע משני פנים, או מחמת שחבירו גדול ממנו במעלה, ועל כן חולק עליו על שלא הגיע למדרגתו. ואזי צריך להשתדל שיגיע הוא גם כן למדרגת חברו, בכדי שיהיו שניהם שוים, ואזי לא יהיה מחלוקת. או לפעמים להפך שהוא גדול מחברו, והמחלוקת מחמת שחברו מתקנא בו, על שלא הגיע למדרגתו. ועל כן צריך לדונו לכף זכות, ובזה הוא מעלה חברו לכף זכות, ואז הם במקום אחד הינו במדרגה אחת, ואזי בודאי לא יהיה מחלוקת. כי מחלוקת הוא רק מחמת שהם משנים זה מזה, או שחברו גדול ממנו או שהוא גדול מחברו כנ"ל. אבל אם יהיו שניהם במקום אחד במדרגה אחת, בודאי לא יהיה מחלוקת, כי בדבר אחד אין שיהיה מחלוקת. וזהו 'אל תדון את חברך עד שתגיע למקומו', הינו שתשתדל שתהיה עמו במקום אחד, במדרגה אחת, מאחד משני פנים הנ"ל. ואזי בודאי לא יהיה מחלוקת, כי בדבר אחד אין שיהיה מחלוקת:

ובזה שמעלה את חברו לכף זכות, יוכל להיות שחברו יחזר בו ולא יהיה שוב מחלוקת, או שיהיה לו מפלה. כי יוכל להיות שגחלים אפה חותה על ראשו (משלי כה) בזה שאתה מעלהו

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'סיד - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפורי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לְכַף זְכוּת. וְזֶהוּ 'הוּי דִּין אֶת כָּל אָדָם לְכַף זְכוּתוֹ', 'דִּין' דִּיקָא, כִּי הוּא בְּחִינַת דִּין וּמְשַׁפֵּט מִמֶּשׁ. כִּי יְדוּעַ שְׁקָדָם שְׁעוּלִין לְאִיזָה מְדִרְגָה, דְּנִין אֶת הָאָדָם. וְעַל־כֵּן בָּזָה שְׂאֵתָה דִּין אוֹתוֹ לְכַף זְכוּתוֹ, וְאֵתָה מִעֲלָהוּ לְמְדִרְגָה יוֹתֵר גְּבוּהָ, דְּנִין אוֹתוֹ, וּכְפִי שִׁיּצֵא הַמְשַׁפֵּט כֵּן יִקּוּם:

תּוֹרָה קְלָיָה

חֲלָקוּ ה' אֲמַרְתִּי לְשֹׁמֵר דְּבָרֶיךָ (תְּהִלִּים קי"ט). הִינּוּ שְׂתַחֲלַק אֱלֹקֵי מִמֶּעַל שֵׁשׁ לִי, אֹמֵר לִי וּמְלַמֵּד אוֹתִי לְשֹׁמֵר דְּבָרֶיךָ:

תּוֹרָה קְלָיָה

לָךְ אָמַר לְבִי בִּקְשׁוּ פָנַי (שָׁם כ"ז) פִּירַשׁ רַש"י: בְּשִׁלְיחוֹתָךְ. כִּי עַקֵּר הָאֱלֹהוֹת בִּלְבִי, כְּמוֹ שְׂכַת־טוֹב (שָׁם ע"ג): "צוּר לְבָבִי" כְּמִבְאֵר אֶצְלָנוּ בְּמָקוֹם אַחֵר (לְעֵיל בְּסִימָן מ"ט) וּמִי שֶׁהוּא "בַּר לֵבָב" (שָׁם כ"ד), בְּבְחִינַת (שָׁם ק"ט): "וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי", יוֹכֵל לִידַע עֲתִידוֹת, עַל־יְדֵי מַה שֶׁהֵלֵב אֹמֵר לוֹ, שֶׁהוּא דְבָרֵי ה' מִמֶּשׁ. וְזֶהוּ "לָךְ אָמַר לְבִי בִּקְשׁוּ פָנַי", 'לָךְ בְּשִׁלְיחוֹתָךְ' כִּי מַה שֶׁהֵלֵב אֹמֵר, הֵם דְּבָרֵי ה' מִמֶּשׁ כִּי"ל, וְהִבֵּן:

תּוֹרָה קְלָטָה

צִדְקָה לְפָנָיו יִחַלְף וְיִשָּׁם לְדָרְךָ פְּעָמָיו (תְּהִלִּים פ"ה). כִּי יִקְרָא דְשִׁבְתָּא הוּא, כִּי בְּחַל שֵׁשׁ שְׁלִיטַת הַחִיצוֹנִים, כְּשֶׁהָאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה, אֲזִי יוֹנֵקֶת הַקְּלָפָה מִהַרְגְּלִין שֶׁל הַמִּצְוָה, כִּי כָּל מִצְוָה הִיא קוּמָה שְׁלֵמָה. וְאֲזִי אֵין לְהַמִּצְוָה הַהִיא בְּחִינַת רַגְלִין, לְעֵלוֹת בָּהֶם וְלִילָךְ לְפָנָי הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא. כִּי הַקְּלָפָה לְקַחָה הַרְגְּלִין,

[בבחינת (משלי ה): "רַגְלֶיהָ יוֹרְדוֹת מוֹת".]

וְכַשְׁבָּא שַׁבָּת, וְנִתְבַטַּל שְׁלִיטַת הַחִיצוֹנִים, אַזֵּי עוֹלִים הַרְגְּלִין
מִהַמְצוּה, שֶׁהָיוּ בְּתוֹךְ הַחִיצוֹנִים בַּחֵל שִׁינְקוּ מֵהֶם,
וְאַזֵּי עוֹלָה הַמְצוּה וְהוֹלְכָת לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְזֶהוּ (יִשְׁעִיָה נ"ח):
"אִם תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת רַגְלֶךָ", שֶׁעַל-יְדֵי שַׁבָּת תָּשִׁיב וְתִחְזֹר הַרְגְּלִין
לְהוֹצִיאֵם מִבֵּין הַחִיצוֹנִים. וְאַזֵּי עוֹלָה הַמְצוּה וְהוֹלְכָת לְפָנֵי
הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִשְׁתַּעֲשֵׂע בָּהּ, אַף אִם
נִעֲשִׂית עַל-יְדֵי קָטָן שְׁבִקְטָנִים, וּבְלִי כּוֹנֵה וְשְׁלֵמוֹת הָרְאוּי
לְהַמְצוּה, עִם כָּל זֶה יֵשׁ לְהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תַעֲנוּג גָּדוֹל מִהַמְצוּה.
כְּמוֹ הָאֵב שִׁישׁ לוֹ תַעֲנוּג גָּדוֹל כְּשֶׁבָנוּ מִתְחִיל לְהִלָּךְ, אַף שְׂאִינוֹ
הוֹלֵךְ כָּרְאוּי, עִם כָּל זֶה מִשְׁתַּעֲשֵׂע מְאֹד מִפְּנֵי כֶּךָ הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא מִשְׁתַּעֲשֵׂע מְאֹד מְכַל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל כְּשֶׁעוֹשֶׂה מְצוּה. וְהִנֵּה
הַהוֹלֵךְ בַּמְדָּבָר בְּמָקוֹם שְׂאִין דֶּרֶךְ, אִינוֹ יָכוֹל לַעֲשׂוֹת דֶּרֶךְ כְּבוֹשָׁה
עַל-יְדֵי פִעְמֵי רַגְלָיו, כִּי-אִם כְּשִׁילֵךְ הֶרְבֵּה. וְהַמְצוּוֹת נִקְרָאִים צֶדֶק,
כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (תְּהִלִּים קי"ט): "כָּל מְצוֹתֶיךָ צֶדֶק". וְזֶהוּ צֶדֶק לְפָנָיו
יְהִלָּךְ, כְּשֶׁהַמְצוּה הוֹלְכָת לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אַזֵּי וַיִּשְׂם לְדֶרֶךְ
פִּעְמָיו, הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה מִפִּעְמֵי רַגְלָיו, דֶּרֶךְ, שֶׁהוּא נֹאמֵר
עַל דֶּרֶךְ שֶׁהוּא כְּבוֹשָׁה לְרַבִּים. כִּי מִחֲמַת גָּדֹל הַתַּעֲנוּגִים
וְהַשְּׁעוּעִים שִׁישׁ לְהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִהַמְצוּה, עוֹשֶׂה מִפִּעְמֵי
רַגְלָיו, דֶּרֶךְ כְּבוֹשָׁה. וְזֶהוּ "וַיִּשְׂם לְדֶרֶךְ פִּעְמָיו". (עֵין עַנִּין זֶה לְקַמֵּן
סִימָן רע"ז בְּחֵרִיכוֹת):

וַיִּתְּנָהּ קָמָה

כִּי כָּל אָדָם יַחְתּוֹם לְדַעַת כָּל אַנְשֵׁי מַעֲשֵׂהוּ. (אִיּוֹב ל"ז): כִּי
הַצַּדִּיק בְּעַצְמוֹ אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיגוֹ, כִּי אֵין בּוֹ שׁוֹם תְּפִיסָה,

כִּי הוּא לְמַעַלָּה מְשַׁכְּלוֹ. רַק עַל־יְדֵי אֲנָשִׁי הַמְקַרְבִּין אֵלָיו, יוֹכֵל לְהַבִּין מַעַלְת הַצְּדִיק. כִּי עַל־יְדֵי שְׂרוּאֵין אֲנָשִׁי, שֶׁהֵם אֲנָשִׁי מַעֲשֵׂה יִרְאִים וְשִׁלְמִים, וּבָהֶם יֵשׁ לָהֶם תְּפִיסָה וְהַשָּׁגָה, כִּי הָעוֹלָם אֵינָם רְחוּקִים עֲדִין מֵהֶם כָּל־כָּךְ כִּמוֹ מֵהַצְּדִיק בְּעֶצְמוֹ, עַל כֵּן מִי שְׂרוּצָה הָאֵמֶת אֲפֹשֶׁר לוֹ לִידַע מַעַלְת הַצְּדִיק עַל יְדֵי אֲנָשִׁי. וְזֶהוּ כִּמוֹ מְשַׁל הַחוֹתָם, שֶׁהִכָּתַב הַחֲקוּק עָלָיו אִי אֲפֹשֶׁר לְקָרוֹתוֹ, מִחֲמַת שֶׁהָאוֹתִיּוֹת בְּהַפֵּךְ. רַק עַל־יְדֵי שְׂמַכִּין וּמְצִירִין הַחוֹתָם עַל שְׁעוֹה, רוֹאִים הָאוֹתִיּוֹת וְהַצִּיּוּרִים הַחֲקוּקִים עַל הַחוֹתָם, וּמְבִינִים כָּתַב הַחוֹתָם. וְזֶהוּ: וּבֵיַד כָּל אָדָם יַחֲתוֹם הַצְּדִיק נִקְרָא כָּל אָדָם, כִּמוֹ שְׁכָתוֹב (קִהְלֶת י"ב): "כִּי זֶה כָּל הָאָדָם". וְזֶה לְדַעַת כָּל אֲנָשִׁי מַעֲשֵׂהוּ, עַל־יְדֵי אֲנָשִׁי מַעֲשֵׂה שֶׁל הַצְּדִיק, תּוֹכֵל לִידַע אוֹתוֹ, כִּמְשַׁל הַחוֹתָם כִּנ"ל. וְגַם הַצְּדִיק הוּא בְּחִינַת חוֹתָם, כִּמוֹ שְׁכָתוֹב "וְצִאֲצִאוֹ חָתָם בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ", וְצְדִיק הוּא מָאן דְּנָטַר בְּרִית' (זוהר פ' נח ד' נ"ט):

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטִי מִזֶּה רִנְיָת הַיּוֹמִי:

אל תדין את חברך – קלו

א צָרִיךְ לָדוֹן אֶת כָּל אָדָם לְכַף זְכוּת, וְאַפְלוֹ אֶת אֵלֹו הַחוֹלְקִים עָלָיו צָרִיךְ לְחַקֵּר לְמִצָּא זְכוּת בָּהֶם בְּמַה שְׁחוֹלְקִים עָלָיו, וְעַל־יְדֵי־זֶה תּוֹכֵל לְבַטֵּל הַמַּחְלָקַת לְגַמְרִי אוֹ שִׁיְהִי מַפְלָה לְהַחוֹלְקִים:

חלקי השם – קלו

א הַחֵלֶק אֱלֹקִי מִמַּעַל שֵׁשׁ לִי אוֹמֵר לִי וּמְלַמֵּד אוֹתִי לְשֹׁמֵר כַּדְּבָרִיךְ:

לך אמר לבי – קלח

א מִי שֶׁהוּא בַר לֵבָב בְּבְחִינַת: "וְלִבִּי חָלַל בְּקֶרְבִּי" (תְּהִלִּים ק"ט כב)

יִוָּכַל לַיָּדַע עֲתִידוֹת עַל-יְדֵי מַה שֶּׁהֵלֵב אֹמֵר לוֹ שֶׁהוּא דְבָרֵי ה' מִמֶּשׁ:

צדק לפניו יהלך – קלט

א בְּחַל שֵׁשׁ שְׁלִיטַת הַחִיצוֹנִים, כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מְצוּה אֲזוּ יוֹנְקַת הַקְּלָפָה מִהַרְגְּלִין שֶׁל הַמְצוּה שְׁלֵא תוּכַל לַעֲלוֹת וְלִילֵךְ לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּבְשִׁבְתָּ נִתְבַּטַּל שְׁלִיטַת הַחִיצוֹנִים וְאֲזוּ עוֹלָה הַמְצוּה וְהוֹלְכַת לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה בְּחִינַת: "אִם תָּשִׁיב מִשִּׁבְתָּ רַגְלֶךָ" (ישעיה נ"ח יג), וְהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁתְּעֵשֶׁע וּמַתְעַנֵּג בָּהּ וְעוֹשֶׂה מִפְעָמֵי רַגְלָיו דְּרָךְ כְּבוֹשָׁה:

וביד כל האדם יחתם – קמ

א הַצַּדִּיק בְּעֶצְמוֹ אֵי אֶפְשָׁר לְהַשְׁיִגוֹ, כִּי אֵין בּוֹ שׁוּם תְּפִיסָה כִּי הוּא לְמַעַלָּה לְגַמְרֵי מִשְׁכַּלְנוֹ, רַק עַל-יְדֵי אֲנָשָׁיו הַמְקַרְבִּים אֵלָיו שֶׁהָעוֹלָם אֵינָם רְחוּקִים עֲדִין מֵהֶם כָּל-כָּף וּבָהֶם יֵשׁ לָהֶם תְּפִיסָה וְהַשְּׁגָה, עַל יָדָם יְכוּלִים לְהַבִּין מַעַלְתַּת הַצַּדִּיק:

סדר ימי מלחמת רצ"ת ה'תשנ"א:

גַּם בְּאוֹתוֹ הַחֶרֶף בְּשָׁנַת תַּקס"ו הֵנִי לְזָכִיתִי לְכֹתֵב לְפָנָיו הַסֵּפֶר הַנְּשַׁרְף הֵנִי לְזָכֹר וְאַחַר כֵּן אַחַר פְּסַח אָמַר לִי זָכִיתִי אוֹתְךָ בְּמְצוּה רַבָּה שֶׁכָּתַבְתָּ הַסֵּפֶר הֵנִי לְזָכֹר הַסֵּפֶר שֶׁלְךָ כְּכֹר הַתְּחִיל לַעֲשׂוֹת אֵיזָה עֲשִׂיָה בְּעוֹלָם אֶךְ הַזְהִיר אוֹתִי הַרְבֵּה לְהַתְּפִיל עַל הַתִּינוּק שֶׁלּוֹ שֶׁהוּא הַיֶּלֶד הַקָּדוֹשׁ שְׁלֵמָה אֶפְרַיִם זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה וְגַם לְהַאֲשִׁיחַ שְׁמֵר בְּיָדוֹ הַסֵּפֶר הֵנִי לְצוּה וְהַזְהִיר לְמַעַן הַשֵּׁם שֶׁיִּתְפַּלֵּל עַל הַתִּינוּק הֵנִי לְ, כִּי יָדַע שִׁיקָחוּ עֶצְמָם עַל הַתִּינוּק הֵנִי לְ וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים לֹא הוֹעִילוֹ תְּפִלוֹתֵינוּ, וְנִפְטַר הַיֶּלֶד אַחַר שְׁבוּעוֹת בְּאוֹתוֹ הַקִּיץ וּבְעַנְיָן זֶה יֵשׁ מִעֲשִׂיּוֹת הַרְבֵּה וּמְעַט דְּמְעַט יִתְבָּאֵרוּ בְּמָקוֹם

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'ס"ח אָמַר מִזֶּה רִנְיָת זִצְיָ"ל "עֲדָה לְעַמִּי מִקֻּוּהָ שִׁדְחָה לְעַד מִסְפְּרֵי רַבָּנָו יִהְיֶה תִיקוֹן לְכָל" אָמַר זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יוֹשִׁיבֵת תִיקוֹן הַמִּידוֹת

אַחַר (עֵינַי חַיִּי מוֹהַר"ן סִימָן כ"ח, קנ"א) הַמָּקוֹם יִנַּחֵם אוֹתוֹ וְאוֹתָנוּ וְכָל יִשְׂרָאֵל מִצָּרָה וְשֹׁבֵר הַגְּדוֹל הַזֶּה שֶׁהָיָה בְּעוֹלָם כְּאֲשֶׁר אָמַר בְּפִרוּשׁ וַיִּנַּחֵם אוֹתָנוּ בְּכַפְלִים, וַיָּבִיֵא לָנוּ מְשִׁיחַ צְדִיקָנוּ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן: אָמַר הַמַּעֲתִיק רָאִיתִי לְהַעֲתִיק מָה שֶׁמְצֵאתִי בְּאַמְתַּחַת הַכְּתָבִים וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: סָמוּךְ לַפְּטִירַת הַיָּלֵד הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא שֶׁל אֲדוֹנָנוּ מוֹרְנוּ וְרַבָּנוּ זְכוֹרָנוּ לְבִרְכָה, הָיִינוּ אֲצִלוֹ עַל הָעֲלִיָּה שֶׁהָיָה עַל בֵּיתוֹ וְסִפֵּר עִמָּנוּ מֵעַנְיֵן גָּדֹל צָעֲרוֹ וַיְסוּרֵיו הַגְּדוֹלִים וְהָעֲצוּמִים שֶׁיֵּשׁ לוֹ מְכַל צַד וּמְצַדֵּי צְדָדִים וְסִפֵּר קְצַת בְּעַנְיֵן זֶה שֶׁיֵּשׁ לוֹ יְסוּרִים רַבִּים וְגְדוֹלִים מְאֹד מִבְּפָנִים וּמִבְּחוּץ, דִּהְיָנוּ שֶׁהוּא עֲצָמוּ יֵשׁ לוֹ יְסוּרִים גְּדוֹלִים וְעֲצוּמִים כִּי יֵשׁ לוֹ חוֹלְאַת קָשָׁה וְכֹאֵב גְּדוֹל וַיְסוּרִים גְּדוֹלִים בַּגּוֹף וְגַם בְּתוֹךְ וְכוּ' וְכֵן מִבְּחוּץ הָיוּ לוֹ יְסוּרִים עֲצוּמִים מֵעֶצֶם הַמַּחְלָקַת הַגְּדוֹל שֶׁהָיָה עָלָיו כָּל יָמָיו חָנָם עַל לֹא דְבָר, וַיִּחַפְּאוּ עָלָיו דְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא כֵן אֲשֶׁר בָּדוּ מִלְּבָם אֲשֶׁר לֹא עָלוּ עַל לְבוֹ וְדַעְתוֹ כָּלֵל וְחוּץ שְׂאֵר הַיְסוּרִים מְכַל הַצְּדָדִים, שֶׁהָיוּ לוֹ בְּכָל עֵת, כִּי הָיָה מְלֵא יְסוּרִים וְכוּ' וּבְתוֹךְ דְּבָרָיו עָנָה וְאָמַר, מָה אַתֶּם יוֹדְעִים מָה גְּדוֹל וְעֲצוּם הַשֹּׁבֵר הַזֶּה שֶׁהָיָה בְּעוֹלָם עַנְיֵן הַסְּתַלְקוֹת הַיָּלֵד הַנִּזְכָּר, כָּל לְבָבִי נִשְׁבֵּר וְנִתַּק מִמָּקוֹמוֹ וְהִתְחִילוּ הַדְּמָעוֹת הַקָּדוֹשִׁים לִירֹד עַל לְחַיָּיו וְתַכָּף וּמִיָּד בְּרַחְנוּ מִלְּפָנָיו מֵעֶצֶם הַבּוֹשָׁה שֶׁנִּפְּלָ עָלֵינוּ עַל שֶׁרָאִינוּ בְּכִיתוֹ בְּפָנֵינוּ, וְנִדְמָה לָנוּ כְּאִלוֹ נִהַפְּךְ כָּל הָעוֹלָם וְנִפְּחָרַב וְאַחַר כֵּךְ בְּיוֹם שֶׁאַחֲרָיו יוֹם שֶׁשִׁי עָרַב שִׁבַּת קֹדֶשׁ אָמַר לָנוּ שֶׁאַלְמָלָא לֹא יִרְדְּנוּ תַכָּף הָיָה מְסִפֵּר לָנוּ דְבָר יָפֵה מְאֹד (וּוּאֵלֵט אֵיךְ אֵיךְ גִּיּוּעֵן דְּעַר צִיילֵט שִׁינָם) וְאָמַר בְּיוֹם שֶׁאַחֲרָיו תּוֹרָה נִפְלְאָה (הָיִינוּ מְאֹמַר וַיֵּאמֶר בְּעֵז סִימָן ס"ח) גַּם בְּאוֹתוֹ הָעֵת אָמַר הַתּוֹרָה עַל־פְּסוּק מִבְּכֵי נִהְרֹת חֲבִישׁ (לְקוֹיטֵי מוֹהַר"ן סִימָן רס"ב) שֶׁקָּדַם שֶׁהוּא מְגַלֵּה תּוֹרָה הוּא בּוֹכָה תְּמִיד וְכוּ' וְאַחַר כֵּךְ (נִרְאֶה שֶׁחֲסַר סִיּוּם הַשִּׁיחָה

הַזֹּאת): עוֹד מְצֵאתִי כְּתוּב שֶׁם זֶה לְשׁוֹנוֹ, שְׁנַת תַּקס"ו לַפ"ק יוֹם
 רֵאשׁוֹן ה' מְנַחֵם אָב שְׁמַעְנוּ מִפִּי הַקְּדוֹשׁ כָּל סֵדֶר בִּיאַת הַגּוֹאֵל
 צְדָק בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ, וְאָמַר שְׁכַבֵּר הָיָה מוֹכֵן שְׁיָבוֹא בְּעוֹד אֵיזָה
 שָׁנִים וְיִדַע בְּאֵיזָה שָׁנָה וּבְאֵיזָה חֹדֶשׁ וּבְאֵיזָה יוֹם יָבוֹא אֵךְ עַכְשָׁו
 בְּיָדָי לֹא יָבוֹא בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן וּכְפִי הַמוֹכֵן מִדְּבָרָיו הָיָה שֶׁהַעֲכוּב
 הָיָה מִחֲמַת שְׁנַפְטָר אֲצִלוּ בְּנוֹ הַקָּטָן שְׁלֹמֹה אֲפָרַיִם זָכָר צַדִּיק
 לְבָרָכָה גַם מִקֶּדֶם סֵפֶר עָמִי סָמוּךְ אַחַר פְּטִירַת הַיֶּלֶד הַנַּ"ל וְאָמַר
 גַּם כֵּן עֲנִין הַנַּ"ל שְׁכַבֵּר הָיָה מוֹכֵן שְׁיָבוֹא בְּעֶרְךָ קֶצֶת שָׁנִים וְכוּ'
 וְיִדַע בְּאֵיזָה חֹדֶשׁ וְכוּ' אֵךְ עַכְשָׁו בְּיָדָי לֹא יָבוֹא אָז: עוֹד מְצֵאתִי
 כְּתוּב זֶה לְשׁוֹנוֹ, בְּיוֹם רֵאשׁוֹן הַסָּמוּךְ נָסַע מִפֶּה עַל הָאוֹקְרֵינֵעַ
 וְהֵינּוּ מְלוִין אוֹתוֹ עַד שְׁיָצֵא מִלְּאֲדִיזִין וְשָׁם כְּשִׁיָּצֵא מִלְּאֲדִיזִין
 יִשְׁבְּנוּ עַל הָעֲגָלָה שְׁלוֹ וְאָז בְּדֶרֶךְ הַנְּסִיעָה גָּלָה לָנוּ סוֹד הַנְּכֹתֵב כָּאֵן
 דְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא נִשְׁמָעוּ מֵעוֹלָם וְכוּ' (הֵינּוּ כָּל סֵדֶר בִּיאַת הַגּוֹאֵל-צְדָק הַנַּ"ל
 וְנִכְתֵּב שֶׁם הָעֲנִין בְּרַמְיָזָה בְּעֶלְמָא וּבְדֶרֶךְ נוֹטְרִיקוֹן וְרֵאשִׁי-תִבּוֹת וּמְזֻהֵיר מְאֹד
 שְׁלֹא לְהַעֲתִיק זֶה הַקּוֹנְטֵרַם הַנְּקָרָא מְגִלַת סְתָרִים וּמְכַל-שֶׁכֶן שְׁלֹא לְהַדְּפִיסוֹ, אֵף עַל
 פִּי שְׁנִכְתֵּב בְּרַמְיָזָה גַם זֶה חֲלִילָה לְגִלּוֹת וְכוּ') וְסִיִּם:

וְהִרְבֵּה נִשְׁכַּח מִיָּד וְלֹא נִכְתֵּב כָּלֵל כִּי סְפוּר עֲנִין זֶה שָׁהָה בְּעֶרְךָ
 שְׁנֵי שָׁעוֹת וְצוּהָ, שְׁלֹא לְדַבֵּר מְזִהָ וְלִכְתֹּב בְּרַמְיָזָה וְתִכְף נִשְׁכַּח הָרַב
 כִּי לֹא נִכְתֵּב מִיָּד. אַחַר כֵּךְ כְּתוּב שֶׁם מַה שְׁשִׁמְעוּ עוֹד הַפַּעַם בְּעֲנִין
 זֶה בְּיוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קֶדֶשׁ ח' מְנַחֵם-אָב שְׁנַת תַּקס"ט פֶּה
 בְּרַסְלָב וְכוּ' וְסִיִּם שֶׁם, אַחַר שֶׁסְּפֵר פַּעַם הָרֵאשׁוֹן עֲנִין הַנַּ"ל אַחַר
 כֵּךְ בָּא עָלֵינוּ שְׁמִחָה גְּדוֹלָה מְאֹד וְהוּא זְכוּרֵנוּ לְבָרָכָה נָסַע לְדַרְכוֹ
 אַחַר כֵּךְ כְּשִׁבָּא לְבֵיתוֹ דְּבִרְנוֹ עָמוּ שְׁהָיָה לָנוּ שְׁמִחָה גְּדוֹלָה אָז,
 וְאָמַר שְׁגַם הוּא נַעֲשֶׂה שְׁמִיחָה מְאֹד אַחַר הַסְּפוּר הַנַּ"ל וְאָמַרְתִּי לוֹ
 אֲמַת שְׁטוּב וְיָפֵה הַדְּבָר מְאֹד, אֵךְ מְתִי יְהִיָה זֹאת עֲנָה וְאָמַר אֲבָל

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'טז ׀ זמור מוזהרני"ת זצ"ל ׀ צדק צנני מקוזה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל ׀
׀ זק נתן ולא יעבור ׀ ע"י הוצאת ׀ נצחתי ואנח" שע"י ישיבת תיקון המידות ׀

הספור בעצמו מזה הוא דבר גדול מאד כשבא ענין זה לתוך שיחה בזה העולם מה שהיה גנוז בחדרי חדרים, זה בעצמו הוא דבר גדול מאד אשרינו שזכינו לשמע דברים גנוזים כאלה אשר לא נשמעו מעולם (עד כאן העתקתי מכתובת יד הנ"ל) (ואחר הסתלקותו הקדושה של הרב רבי נתן זכרוננו לברכה בימים לא פבירים, נגנבו ונאבדו הכתבים הקדושים של מגלת סתרים הנ"ל ועדין לא נודע מקומם איז וחבל על דאבדין וכו'): בשנת תקס"ו הנ"ל אחר שנפטר התינוק הנ"ל נסע לדרך למדודיבקע וסביבותיה, ושם התחיל לספר מעשה ראשונה שבספרי מעשיות וכשבא מהדרך הייתי אצלו וחזר וספר לפנינו אותה המעשה, ואמר, בדרך ספרתי מעשה וכו' כנדפס שם בספר ספרי מעשיות:

סדר לקוטי עצות היומני:

ז עצבות רוח שפא על ידי יגיעות ורדיפות הממון ביותר הוא זהמת הנחש. ועל ידי זה נעשים כל האיברים כבדים, ועל ידי זה נחלש רוח הדפק שבאדם, שבו תלוי חיותו. וכל מה שנחלש ביותר רוח הדפק, כמו כן נעשים האיברים כבדים ביותר, וכן נחלש רוח הדפק עוד יותר וכן חוזרות חלילה, עד שתוכל נפשו לצאת; וכל זה על ידי טרדות תאות ממון, שמשם עקר הדאגות והעצבות רוח. ועל ידי אנחה דקדשה שמתאנח לשוב להשם יתברך, הוא חוזר ומבריא את רוח הדפק וחוזר ונתחזק חיותו, וזוכה לדעת גדול ולקבל דבורים מן השמים (שם).

ז כעם מזיק לפרנסה והעשירות מאד מאד. ותדע, שכשהיצר מסית אותך לכעם, תדע שבזאת השעה משפיעין לך מלמעלה איזה סך ממון, והיצר רוצה לקלקל זאת ההשפעה על ידי הכעם שהזמין לך, שהוא מזיק את ההשפעה של העשירות. ואפלו אם

כָּבֵר יֵשׁ לוֹ מָמוֹן, יְכוּל לְאַבֵּד אוֹתוֹ עַל-יְדֵי הַכַּעַס (שם סי' סח).

לֹא אֲסוּר גְּזֵלָה חָמוּר מְאֹד, כִּי כְּשֶׁגִּזְלָה אֶת חֲבֵרוֹ מָמוֹן, בְּזָה הוּא גִזְלָה מִמֶּנּוּ בָּנִים, הֵינּוּ שֶׁהַגְּזֵלָן נוֹטֵל מִהַנְּגֻזָּל בָּנִים. וְאִם זֶה הַנְּגֻזָּל עֲדִין לֹא הָיָה לוֹ בָּנִים, יוֹכֵל לְגַזֵּל מִמֶּנּוּ שְׂלֵא יִהְיֶה לוֹ. וְאַפְלוּ אִם כָּבֵר יֵשׁ לְהַנְּגֻזָּל בָּנִים, יוֹכֵל לְהַזִּיק לוֹ הַגְּזֵלָן שְׂיָמוּתוֹ בְּנָיו, חָס וְשָׁלוֹם, עַל-יְדֵי הַגְּזֵלָה שֶׁגִּזְלָה מִמֶּנּוּ מָמוֹן (שם סי' סט).

לֹא עַל-יְדֵי שֶׁגִּזְלָה אֶת חֲבֵרוֹ, בָּא לְהַרְהוּרִים (שם).

לֹא גַם לְפַעֲמִים יֵאָבֵד הַגְּזֵלָן בְּתִזְוֹג שְׁלוֹ עַל-יְדֵי הַגְּזֵלָה, וְלְפַעֲמִים יוֹכֵל הַגְּזֵלָן לְגַזֵּל מִהַנְּגֻזָּל אֶת הַבֵּת-זוּג שְׁלוֹ (שם).

לֹא גַם אֶפְשָׁר שְׂיִהְיֶה לְהֶאָדָם מָמוֹן גְּזֵלָה, אֶפְעַל-פִּי שְׂלֵא גִזְלָה כְּלוֹם בְּיָדִים, כִּי גַם עַל-יְדֵי חֲמֻדָּה וְתֵאָוָה וְהַשְׂתַּוְקוּת שְׂיֵשׁ לוֹ לְמָמוֹן חֲבֵרוֹ, גַּם עַל-יְדֵי-זֶה לְבַד יוֹכֵל לְגַזֵּלוֹ. וְזֶה הָאֲסוּר הַחָמוּר שֶׁל "לֹא תַחְמֹד", כִּי הַחֲמֻדָּה בְּעֶצְמָהּ הוּא אֲסוּר חָמוּר מְאֹד, כִּי יֵשׁ כַּח בְּהַחֲמֻדָּה לְגַזֵּל מִחֲבֵרוֹ מָמוֹנוֹ וְנִפְשׁ בְּנָיו וּבְנֹתָיו כְּמוֹ הַגְּזֵלָה מִפֶּשׁ (שם).

סֵדֶר סְפֹרֵי מַעֲשֵׂי־טוֹת הַיּוֹמִי:

מַעֲשֵׂה ה' – מִבֶּן מֶלֶךְ שֶׁהִיָּה מֵאֲבָנִים טוֹבוֹת

מַעֲשֵׂה בְּמֶלֶךְ אֶחָד שְׂלֵא הָיוּ לוֹ בָּנִים, וְהָלַךְ וְעָסַק בְּדִאֲקָטוֹרִים [רוֹפְאִים], כִּי שְׂלֵא תִהְיֶה מַלְכוּתוֹ נְהַפְכֶת לְזָרִים, וְלֹא הוֹעִילוּ לוֹ וְגִזְרָה עַל הַיְהוּדִים שְׂיִתְפַּלְלוּ בְּעִבּוּרוֹ שְׂיִהְיוּ לוֹ בָּנִים וְהָיוּ הַיְהוּדִים מְבַקְשִׁים וּמְחַפְּשִׁים צְדִיק, כִּי שְׂיִתְפַּלֵּל וְיַפְעֵל שְׂיִהְיוּ לוֹ בָּנִים, וּבְקִשׁוֹ וּמְצִאוֹ צְדִיק גָּנוּז, וְאָמְרוּ לוֹ שְׂיִתְפַּלֵּל שְׂיִהְיוּ לְהַמְלֶךְ בָּנִים, וְעָנָה שְׂאִינוֹ יוֹדֵעַ כָּלֵל וְהוֹדִיעוּ לְהַמְלֶךְ, וְשָׁלַח הַמְלֶךְ פְּקֻדָּתוֹ (שְׁקוֹרִין אֲזוּ) אַחֲרָיו, וְהִבִּיאוּ אוֹתוֹ לְהַמְלֶךְ וְהִתְחִיל הַמְלֶךְ לְדַבֵּר עִמּוֹ

בטוב: הלא אתה יודע, שהיהודים הם בידי לעשות בהם כרצוני על בן אני מבקש ממך בטוב שתתפלל שיהיו לי בנים והבטיח לו שיהיה לו באתה שנה ולד והלך למקומו, וילדה המלכה בת, והיתה אותה הבת מלכה יפת תאר מאד, וכשהיתה בת ארבע שנים, היתה יכולה כל החכמות ולומר בכלי שיר, והיתה יודעת כל הלשונות והיו נוסעים מלכים מכל המדינות לראותה, והיה שמחה גדולה על המלך.

אחר כך נכסף המלך מאד שיהיה לו בן, כדי שלא תהיה מסבת מלכותו לאיש זר, וגזר שוב על היהודים שיתפללו שיהיה לו בן, והיו מבקשים ומחפשים את הצדיק הנ"ל ולא מצאו אותו, כי כבר נפטר ובקשו עוד ומצאו עוד צדיק גנוז, ואמרו לו שיתן להמלך בן, ואמר שאינו יודע כלל והודיעו להמלך, ואמר לו המלך גם כן כנ"ל: הלא היהודים בידי וכו' כנ"ל אמר לו החכם (הינו זה הצדיק הנ"ל): תוכל לעשות מה שאצוה? אמר המלך: הן אמר לו החכם: אני צריך שתביא כל המיני אבנים טובות, כי כל אבן טוב, יש לו סגלה אחרת, כי יש אצל המלכים ספר שכתוב בו כל מיני האבנים טובות אמר המלך: אני אוציא חצי מלכותי כדי שיהיה לי בן והלך והביא לו כל מיני האבנים טובות ולקחם החכם והדקם ולקח כוס יין ונתנם לתוכו, ונתן חצי הכוס להמלך לשתות וקציה להמלכה ואמר להם שיהיה להם בן שיהיה פלו מאבנים טובות, ויהיו בו כל הסגלות של כל האבנים טובות, והלך למקומו וילדה בן, ונעשה שמחה גדולה על המלך והבן הנולד לא היה מאבנים טובות כשהיה הבן בן ארבע שנים היתה יפת תאר מאד וחכם גדול בכל החכמות, והיה יודע כל הלשונות, והיו נוסעים מלכים לראותו.

סדר שאלתו ערוף הימני:

סימן שפב (א) הדר עם העכו"ם בחצר אינו אוסר עליו עד שיהיו שני ישראלים דרים בשני בתים ואוסרים זה על זה אז העכו"ם אוסר עליהם ואינו מועיל שיבטל העכו"ם רשותו אלא צריך שישכירו ממנו: הגה ישראל שהשכיר או השאיל ביתו לעכו"ם אינו אוסר עליו דלא השכיר או השאיל לו ביתו כדי שיאסור עליו (המגיד פרק ב') אבל אם הבית של עכו"ם ושכרו ישראל ממנו ועכו"ם דר בבית עמו אין שכירות הבית מועיל לענין שכירות העירוב (א"ז) ישראל שהשאיל או השכיר בית לחבירו (במקום שדרים עכו"ם) אע"פ שיש לו תפיסה בבית לא מהני וצריכים לשכור מעכו"ם (ב"י בשם מצאתי כתוב): **(ב)** אם ביטלו הישראלים רשותם לאחד מהם כדי שיחשב כיחידי אצל העכו"ם אינו מועיל: **(ג)** אם אין לעכו"ם דריסת רגל על הישראלים אינו אוסר כגון שני הצירות הפתוחו' זו לזו ואין להם דריסת רגל זה על זה ובחצר א' דר עכו"ם ובחצר א' דרים ב' ישראלים או יותר מכניסין ומוציאין מחצר זו לחצר זו בשבת דרך חלון שביניהם ואין צריך לשכור מהעכו"ם: **(ד)** השוכר מן העכו"ם סתם מועיל וא"צ לפרש לו שהוא להתיר הטלטול וא"צ לכתוב שום כתיבה על השכירות: **(ה)** שוכרין מעכו"ם אפילו בפחו' משוה פרוטה ומותר לשכור ממנו בשבת (מרדכי ריש פרק הדר) (ועיין לעיל סימן שפ"ג): **(ו)** כל זמן שאין העכו"ם חוזר בו מועיל השכירו' ואפילו לזמן מרובה (ואינו יכול לחזור משכירתו עד שיחזור הדמים) (ב"י בשם רש"י פרק הדר): **(ז)** אם שכרו מהעכו"ם לזמן ידוע לכשיכלה הזמן צריך לחזור ולשכור שנית וצריך לחזור ולערב דאין עירוב ראשון חוזר וניעור: **(ח)** אם שכרו מהעכו"ם לזמן ידוע ובתוך הזמן השכיר העכו"ם דירתו לאחר די בשכירו הראשון: **(ט)** חמשה חדרים

בחצר אחד שוכר מהעכו"ם בשביל כולם: (י) אם שכרו ממנו בעל כרחו אינו מועיל אף ע"פ שהיה רגיל להשכיר מקודם: (יא) אבל מאשתו או משכירו ולקיטו שוכרים אע"פ שהוא מוחה (ושכירו של שכירו ולקיטו של בעל הבית הוא כשכיר בעל הבית עצמו) (ריב"ש סימן תכ"ז): (יב) אם אינו רוצה להשכיר יתקרב לו אחד מבני החצר עד שישאיל לו רשותו שיהא לו רשות להניח בו שום דבר דהוי ליה כשכירו ולקיטו ומשכיר שלא מדעת העכו"ם ויש אומרים שאינו צריך להשכיר אלא נותן עירובו ודיו: (יג) אם ייחד לו מקום בבית שמשאיל לו כיון שאינו כשלוחו בכל הבית לא מהני: (יד) שכרו משכירו ולקיטו לזמן אע"פ שסילקו תוך הזמן מהיות שכירו ולקיטו מותרים עד תום הזמן אבל אם שכרו ממנו סתם כיון שסילקו נתבטל השכירות. הגה והוא הדין אם שכרו מגזבר המלך ונסתלק לגמרי מן המלך אבל אם לא סלקו רק מן הגזברות ועדיין אוכל פרם המלך עדיין מיקרי שכירו ולקיטו ויוכל לשכור ממנו ולכן גם שכירות הראשון עדיין קיים (ב"י בשם תשובת רשב"א): (טו) אם ישראל ועכו"ם דרים בבית א' צריך לשכור מהעכו"ם ולערב עם הישראל: הגה אם יש לכל אחד דירה בפני עצמו והוא הדין שני (עכו"ם) הדרים בכה"ג בבית אחד צריך לשכור (משניהם) (ב"י בשם הג"א): (טז) אם יש לעכו"ם ה' שכירים או לקיטים ישראלים דרים בביתו אין דירתם חשובה דירה שיאסרו זה על זה (דשכירות של עכו"ם אין אוסר אם שכרו מבעל הבית) (בית יוסף): (יז) שתי חצירות זו לפניו מזו ישראל ועכו"ם בפנימי' ואפילו עכו"ם בפנימי' ושני ישראלים בחיצונה אוסר בחיצונה וישראל בפנימית ואפילו אינו יהודי בפנימית ושני ישראלים בחיצונה אוסר ויש מי שאומר שאפילו עכו"ם בפנימי' וישראל א' בחיצונה אוסר:

סדר לקווי תפלות הימני:

תַּפְּלָה קיז תתעב: ומיוסד ע"פ תורה קמ"ג { "בַּעֲצָתְךָ תִּנְחַנִּי
 וְאַחַר כְּבוֹד תִּקְחֵנִי" רבונו של עולם, "מִלְּפִי וְאֶלְקֵי
 אֱלֹהֶיךָ אֶתְפַּלֵּל אֵלֶיךָ ה' אֶקְרָא וְאֵל ה' אֶתְחַנֵּן עַד אֲנָה אֲשִׁית עֲצוֹת
 בְּנַפְשִׁי, יִגּוֹן בְּלִבִּי יוֹמָם, עַד אֲנָה יְרוֹם אוֹיְבֵי עָלַי", רַחֵם עָלַי לְמַעַן
 שְׂמֹחַ, וְתִקְנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנו מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמֹחַ,
 כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ גְּדוֹל חֶסְרוֹן הָעֵצָה, וְעֵצֶם רַבּוּי הַסְּפִקוֹת שֵׁישׁ בְּלִבִּי
 בְּכָל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עַל פִּי רַב כָּל עֲצָתִי חֲלוּקָה לְשִׁתִּים, וְאֵינִי יָכוֹל
 לְתֵת עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי בְּשׁוּם דָּבָר לְמַגְדוֹל וְעַד קָטָן אֲשֶׁר זֶה הַדְּבָר
 הָיָה בְּעוֹכְרֵי וּמוֹנְעֵ אֹתִי הַרְבֵּה מֵעֲבוּדַת ה' וּמִתְּשׁוּבָה אֲמַתִּיית
 רַחֵם עָלַי בְּעַל הַרְחָמִים גְּדוֹל הָעֵצָה וְרַב הָעֲלִילָה, וְזַכֵּנִי לְקַבֵּל
 תָּמִיד כָּל הָעֲצוֹת מִצְדִּיקִי וּכְשִׁרֵי הַדּוֹר הָאֲמַתִּיִּים, אֲשֶׁר כָּל
 עֲצוֹתֵיהֶם נִמְשָׁכוֹת מִהֲתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁקִּבְּלוּ מִרַבּוֹתֵיהֶם
 הַצְּדִיקִים הַקְּדוּשִׁים הָאֲמַתִּיִּים וַכֵּן לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם בְּאַמַּת וּלְקַבֵּל
 מֵהֶם כָּל הָעֲצוֹת בְּכָל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם, הֵן בְּעֲבוּדוֹת ה' וְהֵן
 בְּעֲבוּדוֹת מִשָּׂא וּמִתָּן וּפְרִנָּסָה, וְהֵן בְּשִׂאֲרֵי עֶסְקִים, בְּכָלֶם אֲשַׁאל
 אֶת פִּיהֶם וְאֶזְכֶּה לְהַנּוֹת מֵהֶם עֵצָה וְתוֹשִׁיָה, וַיֵּאִירוּ בִּי חֲכָמָתָם
 הַקְּדוּשָׁה, וְעַל יְדֵי זֶה יְהִי נִמְשָׁךְ עָלַי חֶסֶד גְּדוֹל, וַיִּמְתִּיקוּ וַיִּבְטְלוּ
 מִמֶּנִּי כָּל הַדֵּינִים שֶׁבְּעוֹלָם וְאֶזְכֶּה לִישׁוּעָה שְׁלֵמָה בְּכָל עֵת כְּמוֹ
 שְׁכַתוֹב: "וְתִשׁוּעָה בְּרַב יוֹעֵץ" וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי תָּמִיד שְׁלֵא
 אֶכְשַׁל לְעוֹלָם בְּעֵצָה שְׂאִינָה טוֹבָה חֵם וְשָׁלוֹם וְלֹא אֲמַשִּׁיךְ עָלַי שׁוּם
 צֶעַר וַיְסוּרִים וְהִזְק חֵם וְשָׁלוֹם עַל יְדֵי עֲצוֹת נִבְעָרוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, רַק
 אֶשְׁתַּדֵּל תָּמִיד לְקַבֵּל כָּל הָעֲצוֹת מִצְדִּיקִי וּכְשִׁרֵי הַדּוֹר הָאֲמַתִּיִּים,
 בְּאִפְּן שִׂיֵּאִירוּ בִּי חֲכָמָתָם הַקְּדוּשָׁה וְתִעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶּיךָ
 הַגְּדוֹלִים עָלַי בְּכָל עֵת, וְתוֹשִׁיעֵנִי תָּמִיד בְּכָל מָה שְׂאֵנִי צָרִיךְ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'זכו ✧ נאמר מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צניי מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" ✧
 ✧ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ✧

לְהוֹשִׁיעַ בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִּיּוֹת, וַיְהִיֶּה נִמְשָׁךְ עָלַי חֶסֶד אֵל כָּל הַיּוֹם וַיִּקְרֵם בִּי מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "ה' הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הַנִּיֵּא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים, רַבּוֹת מַחְשְׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ וְעֲצַת ה' הִיא תְקוּם עֲצַת ה' לְעוֹלָם תִּעַמַּד מַחְשְׁבוֹת לְבוֹ לְדוֹר וָדוֹר", וְנֶאֱמַר: "ה' צְבָאוֹת יַעֲיִן וְמִי יִפְיָרְנָה", וְנֶאֱמַר: "יִתֵּן לָךְ כָּל־בָּבֶךְ וְכָל עֲצַתְךָ יִמְלֵא, גְרַנְגָּה בִישׁוּעַתְךָ וּבְשֵׁם אֱלֹקֵינוּ נִדְגַל, יִמְלֵא ה' כָּל מְשָׁאֲלוֹתֶיךָ ה' הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קָרָאנוּ יִהְיוּ לְרַצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי בְרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן":

תְּפִלָּה קִיחַ תִּתְרַעַג: {מיוסד ע"פ תורה קנ"ו} "לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹקִים וְרוּחַ נָכוֹן חִדַּשׁ בְּקִרְבִּי" רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם שׁוֹמֵעַ וּמְאֲזִין וּמִקְשִׁיב לְקוֹל תְּפִלוֹתֵינוּ וְשִׁיחוֹתֵינוּ וְתַחֲנוּנֵינוּ, לְמַדְנֵי אֵיךְ אֶקַּח עִתָּה דְבוּרִים חֲדָשִׁים וַיְפִים לְרַצּוֹתֶךָ וּלְפִיִּסְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה בְרַחֲמֶיךָ אֶת אֲשֶׁר בְּחַקֶּיךָ אֵלֶיךָ, וְאֶת מְצוֹתֶיךָ אֲשֶׁמַּר כִּי זֶה כַּמָּה שָׂאֲנִי צוֹעֵק וּמִתְחַנֵּן וּמִרְבָּה בְּתַפְלוֹת וְשִׁיחוֹת וְכָל כּוֹנֵתִי בְּכָל־שָׂאזְכָּה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת מְהֵרָה, וְעַד־יֵן לֹא נוֹשַׁעְתִּי, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַמְּנִיעָה מִמְּנֵי, מַחֲמַת קִשְׁיוֹת עָרְפִי וְתַאֲזוּתִי הָרַעוֹת וּכְסִילוֹת דַּעְתִּי הַמְּרַבָּה אֲבָל אֵינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם דְּרָךְ אֵיךְ לְצֵאת מִכָּל זֶה, וְדְבוּרִים חֲדָשִׁים אֶפְסוּ מִמְּנֵי, "כִּי אֵינִי מְלָךְ בְּלִשׁוֹנֵי הֵן ה' יַדְעָתָ כָּל־הַ נְאֻלְמַתִּי דוּמִיָּה הַחֲשִׁיתִי מִטּוֹב, וּכְאֲבִי נֶעְכָר נְאֻלְמַתִּי לֹא אֶפְתַּח פִּי כִּי אֶתָּה עֲשִׂיתָ" וְאֶתָּה יוֹדֵעַ אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם שָׁכָל תִּקְוֹתִי וְתוֹחֲלֹתִי, הִיא עַל תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים וְצַעֲקָה וְשׁוּעָה אֵלֶיךָ, אֲבָל אֵיךְ לִזְקָחִים דְבוּרִים חֲדָשִׁים כְּמוֹ שָׂאֲנִי צָרִיךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, בְּאֶפֶן שָׂאזְכָּה לְרַצּוֹתֶךָ בְּאַמֶּת, שֶׁתְּשִׁיבֵנִי אֵלֶיךָ מְהֵרָה:

תִּתְרַעַד: אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, אֵיךְ שֶׁהוּא וְאֵיךְ שֶׁיְהִיָּה אָנִי עַל מְשִׁמְרֵתִי אֶעֱמַד בְּעֶזְרֶתְךָ הַגְּדוֹלָה, לְצַעֲקַת אֵלֶיךָ תָּמִיד אֶךְ בְּאֵתִי לְחַלּוֹת פָּנֶיךָ

ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי שְׁתַּחֲוֹם וְתַרְחֹם וְתַחְמַל עָלַי, עַל נִרְדָּף
כְּמוֹנִי, עַל נִבְזָה וְנִמְאָם כְּמוֹנִי, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי רוּחַ קְדוֹשְׁךָ מֵאֲתֶיךָ,
וְתִשְׁלַח בְּפִי בְּכָל עֵת דְּבוּרִים חֲדָשִׁים נְאֻיִם וְיָפִים שְׂאוּכַל לְרִצּוֹתֶיךָ
בָּהֶם, שְׁתַּחֲזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת לְפָנֶיךָ מִהֲרָה וְתַרְחֹם עָלַי
וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַעֲזֵרֵנִי וְתַחֲזִקֵנִי שְׂאוּכָה לְדַבֵּק מִחֲשִׁבְתִּי תָמִיד
בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, וְתִזְכִּירֵנִי וְתִאֲמָצֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ תָמִיד לְאַחֲזוֹת
מִחֲשִׁבְתִּי לְבַל תִּצָּא חוּצָה כָּלֵל, רַק לַחֲשֹׁב תָמִיד מִחֲשִׁבוֹת קְדוֹשׁוֹת
בְּתוֹרָתְךָ וְעִבּוּדְתְךָ עַד שְׂאוּכָה לְחַדֵּשׁ בְּכָל עֵת חֲדוּשֵׁיךָ דְּאוֹרֵייתָא
אַמֶּתִּים וְיִתְנַעֲנַע שְׁכָלִי בְּכָל עֵת בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, עַד שְׂאוּכָה
עַל יְדֵי תְנוּעוֹת הַשֶּׁכֶל לְהוֹלִיד חֵם בְּלֵב שִׁיתְחַמֵּם לְבָבִי בְּחַמִּימוֹת
וְהַתְּלַהֲבוֹת דְּקְדוּשָׁה לְהַתְּדַבֵּק בָּךְ וְלִהְיוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת
וּבְפֶרֶט בְּעֵת עֶסְקִי בְּתוֹרָה וּמִצּוֹת וְתַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת אֲזוּכָה
לְהַתְּלַהֵב אֵלַיךְ בְּהַתְּלַהֲבוֹת גָּדוֹל דְּקְדוּשָׁה בְּהַדְרָגָה וּבְמִדָּה כְּרִצּוֹנְךָ
הַטּוֹב, עַד שְׂאוּכָה עַל יְדֵי הַחֲמִימוֹת וְהַתְּלַהֲבוֹת דְּקְדוּשָׁה לְתַקַּן
כָּל הַפְּגָמִים שְׁפָגַמְתִּי נִגְדֶיךָ עַל יְדֵי תַבְעֵרַת הַלֵּב וְחַמִּימוֹת
וְהַתְּלַהֲבוֹת דְּסִטְרָא אַחֲרָא וְאַזּוּכָה בְּרַחֲמֶיךָ וְיִשׁוּעָתְךָ לְגַרְשׁ כָּל
הָרוּחַ שְׁטוֹת מִמֶּנִּי וְאֵת רוּחַ הַטְּמֵאָה תַבְעֵר מִמֶּנִּי וּמִקְרָבִי, וְתַכּוֹף
אֶת יִצְרִי לְהַשְׁתַּעֲבֵד לָךְ עַד שְׂאוּכָה לְטַהֲרַת הַלֵּב בְּאַמֶּת וְעַל יְדֵי
זֶה אֲזוּכָה לְדַבֵּר וּלְשׁוּחַ לְפָנֶיךָ דְּבוּרִים חֲדָשִׁים בְּכָל פַּעַם: